

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Toma Nadejda,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Cojocari Ion cu avocatul său Popa Marin, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Cojocari Ion Aurel, născut la 18 martie 1991
originar din r-nul Rezina, s. Gordinești și domiciliat
în mun. Chișinău, str. Poamei 21, ap. 17.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 08.05.2014 – 01.10.2015 (prima instanță);
2. 21.10.2015 – 16.02.2016 (instanța de apel);
3. 05.05.2016 – 12.10.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 01 octombrie 2015, Cojocari Ion a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Cojocari Ion, la 20 februarie 2014, aproximativ la ora 20:15 min., în timp ce conducea troleibuzul de model „3HY”, cu număr de bord 2061, ruta de deplasare 5 pe str. Calea Ieșilor 71/1 din direcția str. Bariera Sculeni spre șos. Balcani din mun. Chișinău, nu a manifestat prudență sporită la trafic, astfel, ignorând cerințele pct. 39.1), 4) și pct. 40.1) lit. b) al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede că înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic și în localități conducătorii de vehicule nu sînt scutiți de obligația de a lua toate măsurile de precauție pentru a evita accidentul în trafic rutier, precum, înaintea virării la stînga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și urmează să

se deplaseze înainte sau la dreapta, precum și pietonilor, ca rezultat a creat situație de accident rutier, unde, efectuând manevra de virare la stânga, n-a cedat trecerea autovehiculului specializat ambulanța de model „VW TRANSPORTER”, cu număr de înmatriculare C FG 915, condus regulamentar de conducătorul auto Rusnac Victor, născut la 15.03.1963 și ultima s-a tamponat în regiunea ușii din spate partea dreaptă a troleibuzului.

În rezultatul impactului, ambele unități de transport au fost defectate esențial, dar, pasagerii din ambulanță Bulgac Paulina, născută la 12.07.1992, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 669/D din 27.03.2014, s-a constatat fractura osului radial în loc tipic cu deplasare în extensie, edem și tumefacție la nivelul mâinii drepte, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, ce condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie, iar Burlacu Mihail, născut la 10.08.1978, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 665/D din 27 martie 2014, s-a constatat diagnosticul clinic „contuzia lombelor și bazinului, contuzia toracelui și bazinului”, care nu se supune aprecierii medico-legale, în conformitate cu prevederile Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale, din motivul nespecificării prin ce se exprimă aceste contuzii (echimoze, edem, excoriații).

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Gonța Oleg, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie recunoscut vinovat Cojocari Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de doi ani, invocând că:

- instanța de judecată la pronunțarea sentinței s-a bazat doar pe declarațiile inculpatului Cojocari Ion, pe care acuzarea le consideră neveridice, fără a se da o apreciere în coroborare cu probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată;

- în cadrul judecării cauzei a fost numită și efectuată expertiză auto-tehnică, prin care s-a constatat că la viteza de 50-60 km/h șoferul ambulanței avea posibilitate tehnică de a evita tamponarea obstacolului (troleibuzul de model „ZIU”) aplicând frânarea. Fiind audiat expertul care a efectuat expertiza auto-tehnică, acesta a declarat că viteza putea fi mai mare decât cea calculată, deoarece în urma impactului s-au produs degajări de energie la deformarea elementelor autovehiculelor. Deoarece la momentul actual lipsește careva metodică standardizată de determinare a vitezei după gradul de deformare a vehiculelor, partea din energia cinetică degajată la deformare nu a putut fi stabilită;

- expertiza auto-tehnică nominalizată nu a putut elucida toate circumstanțele cauzei și a introdus ambiguități referitor la posibilitatea reală tehnică de evitare a accidentului rutier de șoferul ambulanței, atât timp cât nu a putut fi posibil de stabilit cu certitudine viteza ambulanței înainte de apariția obstacolului;

- fiind vizionată filmarea camerei de bord a ambulanței s-a constatat că aceasta indică viteza de deplasare a ambulanței de 81-82 km/h, înaintea apariției obstacolului (troleibuzului);

- din expertiză suplimentară, expertul la aprecierea posibilității de evitare a accidentului rutier de către ambulanță, a pus timpul de deplasare a troleibuzului ca obstacol. Acest timp a fost de 4-5 secunde din declarațiile martorilor și a inculpatului, însă care a fost distanța de vizibilitate a șoferului ambulanței la apariția obstacolului-troleibuz, nu s-a calculat și reieșind din viteză și timpul de oprire a ambulanței, reieșind din imposibilitatea de determinare a vitezei după gradul de deformare a vehiculelor, partea din energia cinetică degajată la deformare nu a putut fi stabilită;

- ambele rapoarte de expertiză nu sunt concludente pentru caz și nu pot constitui probe pentru determinarea vinovăției sau nevinovăției inculpatului Cojocari Ion, deoarece au la bază date neveridice, subiective, fundamentate pe presupuneri, dar nu pe date concrete măsurate și calculate în modul corespunzător și precis. În cazul dat, precizia datelor era un factor decisiv pentru efectuarea expertizei și la indicarea imprecisă a acestora de către participanții la proces, nu i-a dat posibilitate expertului să facă concluzii veridice, prin urmare astfel de concluzii nu pot fi puse la baza unei sentințe;

- cauza penală este de învinuire a lui Cojocari Ion de încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere comise de inculpat și anume pct. pct. 39.1),4) și pct. 40.1) lit. b) al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede, că înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic și în localități conducătorii de vehicule nu sânt scutiți de obligația de a lua toate măsurile de precauție pentru a evita accidentul în trafic rutier, precum, înaintea virării la stânga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și urmează să se deplaseze înainte sau la dreapta, precum și pietonilor. Anume această încălcare nu a fost contestată și nici contrazisă de partea apărării. Partea apărării a încercat să demonstreze că de fapt șoferul ambulanței a putut evita tamponarea aplicând frânarea. Însă reieșind din circumstanțele cauzei, anume crearea obstacolului de către șoferul troleibuzului 1-a determinat pe șoferul ambulanței să evite accidentul rutier aplicând frânarea. Astfel, din această încălcare comisă de șoferul troleibuzului, Cojocari Ion, prin crearea obstacolului și prin

necedarea trecerii automobilului ambulanței a generat situație de accident rutier, iar șoferul ambulanței a fost nevoit să aplice frânarea, dar nu a reușit să evite producerea accidentului rutier, fapt care exclude necesitatea efectuării cărorva expertize auto-tehnice, iar expertizele auto-tehnice numite în cadrul cercetărilor judecătorești au fost inutile;

- ambulanța se deplasa pe un drum cu prioritate, careva obstacole nu erau, nu era semafor, drumul era liber și obstacolul sub formă de troleibuz nu putea fi prevăzut de șoferul ambulanței. Mai mult ca atât, art. art. 3, 4 a Regulamentului circulației rutiere prevede că participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente. Orice participant la trafic care respectă prezentul Regulament este în drept să conteze pe faptul că și ceilalți participanți la trafic execută cerințele acestuia;

- conform art. 105 a Regulamentului circulației rutiere, autovehiculele Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Apărării, Serviciului de Informații și Securitate, Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției, Serviciului de Protecție și Pază de Stat, ale echipelor mobile ale Serviciului Vamal, cele destinate stingerii incendiilor, ambulanțele, precum și cele ale serviciilor bancare, poștei speciale, care sânt echipate cu semnale luminoase și sonore speciale, conform punctului 38 din prezentul Regulament, și care sunt vopsite în mod special, în cazul în care execută misiuni urgente de serviciu, pot devia de la exigențele Regulamentului în cauză (cu excepția capitolului II; capitolului III secțiunile a 2-a și a 8-a; capitolului IV secțiunea a 18-a), cu condiția că se vor întreprinde măsurile necesare de precauție pentru a evita orice accident în traficul rutier, 2) în cazul în care se execută misiuni urgente de serviciu, conducătorii vehiculelor în cauză trebuie să pună în funcțiune semnalele luminoase și sonore speciale. Totodată, ei pot profita de prioritate doar atunci când s-au asigurat că li se cedează trecerea. De prioritate beneficiază, de asemenea, conducătorii vehiculelor escortate de vehiculul cu regim prioritar de circulație. Conducătorii vehiculelor escortate trebuie să includă în faruri lumina de întâlnire;

- regimul de viteză în localități este reglementat de capitolul III, secțiunea 3 a Regulamentului circulației rutiere și nu intră în excepțiile menționate, prin urmare regimul de viteză a ambulanțelor putea să fie altul decât cel prevăzut în localități, iar măsurile întreprinse pentru evitarea accidentalului rutier au fost întreprinse de șoferul ambulanței, prin aplicarea frânării ca rezultat al apariției obstacolului care nu

a putut fi prevăzută de el din timp pentru a reduce din viteza avută, și nici nu era obligat, fiind în regim de prioritate;

- șoferul troleibuzului, inculpatul Cojocari Ion, a creat obstacol, prin antrenarea troleibuzului la o manevră complicată pentru acest tip de mijloc de transport, reieșind din lungimea, greutatea, coeficienții de manevrare, precum și necesitatea alimentării cu energie electrică prin intermediul conecătoarelor, care, printre altele pot și să se desprindă de firele electrice, timpul de noapte, vizibilitatea scăzută de negură și umiditate ridicată, de lumina farurilor automobilelor care vin în întâmpinare, alte circumstanțe obiective, în cumul luate în ansamblu trebuia să-1 determine pe Cojocari Ion să se asigure că manevra dată el o efectuează în siguranță și nu creează obstacole pentru alți participanți la trafic. Aceasta rezultă și din faptul că în ipoteza în care dacă șoferul ambulanței evita accidentul rutier prin frânare, oricum de către șoferul troleibuzului erau încălcate punctele menționate a Regulamentului circulației rutiere și ar fi fost atras la răspundere contravențională pentru crearea situației de accident rutier. Asupra consecințelor sub formă de vătămare medie șoferul troleibuzului a manifestat imprudență, prin urmare această circumstanță constatată de raportul de expertiză medico-legală și la prezența legăturii cauzale, prin urmare există toate temeiurile de a considera vinovat pe Cojocari Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal;

- în motivarea sentinței de achitare instanța de judecată menționează că partea vătămată Bulgac Paulina a dat declarații, care nu demonstrează decât că conducătorul ambulanței nu a întreprins măsurile din timp de a stopa mijlocul de transport la momentul apariției obstacolului. Și anume a frânat de câteva ori, deși regulamentul circulației rutiere prevede expres că în caz de apariție a obstacolului conducătorul urmează să întreprindă măsura de frânare pînă chiar la limita stopării definitive. Prin manevra sa de a frâna, apoi iarăși a se deplasa și iarăși să frâneze, demonstrează că conducătorul ambulanței nu a îndeplinit în totul cerințele art. 45 (1), (2) a RCR;

- frânarea întreruptă a mijlocului de transport nu semnifică lipsa frânării, ci o metodă de frânare care dă posibilitatea de menținere sub control a autovehiculului și persoanelor (pacienți și lucrători medicali) aflați în ambulanță, în vederea excluderii punerii în pericol a vieții integrității lor;

- de instanța de judecată a fost constatat faptul că declarațiile părții vătămate nu corespund adevărului deoarece timpul afară era umed, chiar ploua încet, și girofarul luminos, cât și cel sonor la momentul accidentului nu era în funcțiune. Faptul dat se demonstrează prin imaginile video al camerei de bord al ambulanței, precum că la ambulanță se aflau în funcțiune doar ștergătorul parbrizului din cauza ploii, girofarul luminos și cel sonor nu se vede a fi în funcțiune;

- instanța de judecată a dat o apreciere subiectivă declarațiilor părții vătămate cu privire la timpul de afară și conectarea girofarului nu corespund adevărului, deoarece partea vătămată din cauza șocului și loviturii putea să nu dea importanță timpului de afară. În ceea ce privește conectarea girofarului, Bulgac Paulina a declarat cu certitudine că acesta era în funcțiune;

- concluziile instanței de judecată referitor la faptul că lumina girofarului nu se vede în înregistrările video, iarăși constituie o concluzie subiectivă a instanței de judecată, care nu a luat în considerație faptul că lumina girofarului nu poate fi mai puternică ca lumina farurilor de la ambulanță, prin urmare nu putea să se vadă în interiorul cabinei șoferului, cu atât mai mult că imaginile video au fost filmate cu cameră de bord a cărei obiectiv putea să nu captureze undele luminoase ale girofarului. Totodată, pe parcursul examinării cauzei s-a constatat că camera de bord nu efectuează înregistrarea audio, iar martorii din ambulanță au confirmat faptul funcționării girofarului până la tamponare;

- concluziile instanței se construiesc pe anumite păreri subiective, fără a lua în considerație realitățile cazului produs. Astfel, șoferul Rusnac Victor a dat apreciere personală vitezei de deplasare și distanței de apariție a obstacolului, el invocând mărimi aproximative ale acestor date. Având în vedere timpul umed, de noapte, negură și lumina farurilor automobilelor care veneau în întâmpinare, șoferul Rusnac Victor putea aprecia imprecis viteza și distanța, și viceversa, calcularea vitezei de camera de bord (videoregistrator) nu poate fi pusă la bază, deoarece nu se cunoaște dacă această cameră calculează corect viteza de deplasare a autovehiculului. De asemenea, referitor la lipsa în imaginile video a luminii girofarului concluziile sunt aceleași ca și cele menționate supra;

- necătfînd la faptul că martorul Barabaș Nicolae nu a văzut momentul producerii accidentului rutier, aflându-se la distanță mare de producerea accidentului, văzând doar consecințele producerii accidentului rutier, neavând certitudine referitor la starea girofarului ambulanței înainte de producerea accidentului rutier, instanța de judecată a interpretat în mod părtinitor declarațiile acestuia, concluzionând că girofarul nu era pus în funcțiune, deși există martori direcți care indică asupra funcționării acestuia în timpul de până la producerea accidentului rutier;

- proba administrată prin înregistrarea video a accidentului rutier, de fapt a ilustrat în mod convențional producerea evenimentului respectiv, pentru ca să se poată face apreciere aproximativă asupra situației rutiere la moment. Camera (videoregistratorul) nu este omologat și standardizat, respectiv, datele lui nu pot fi folosite ca probă, imaginile capturate de registrator urmează a fi apreciate în general, cu admiterea erorilor, cu privire la spectrul de lumini și culori, dar mai ales de aprecierea vitezei măsurate de acest videoregistrator care, reieșind din faptul că după

impact el a continuat să indice viteză de deplasare, rezultă că are marjă de imprecizie și întârziere destul de mare. Prin urmare aceste date în mod cert nu sunt veridice, nu pot fi puse la baza sentinței, însă pot completa declarațiile părților și crea imagine generală asupra evenimentului produs;

- urma să fie luat în considerare faptul că imaginile arătate de videoregistrator pot fi redată cu întârziere în timp de videoregistrator, însăși scena în condiții de viteză putea fi capturată de asemenea cu întârziere în timp;

- importanța acestei probe pentru cauza penală respectivă o constituie aprecierea comportamentului șoferului troleibuzului Cojocari Ion, care din înregistrările video se vede când și în ce mod începe manevra de cotire la stânga fără a se asigura, deoarece această mișcare a intrat în câmpul de vedere a videoregistratorului, care după cum se vede, nu are câmp prea mare de vizibilitate, și având în vedere faptul că un videoregistrator de la ambulanță a putut fixa momentul de apariție a obstacolului, atunci viceversa, șoferul troleibuzului, care efectua manevra de cotire urma să fi văzut ambulanța și respectiv să-i cedeze trecerea, dar nu să creeze obstacole;

- instanța de judecată a pus la baza sentinței de achitare declarațiile inculpatului Cojocari Ion, care a invocat faptul că a văzut în condițiile respective lipsa oricărui mijloc de transport în întâmpinare până la o distanță de 100 metri. De asemenea, a pus la bază declarațiile acestuia că manevra de cotire a troleibuzului a durat 4-5 secunde, neavând alt suport probant asupra acestei circumstanțe. Or, aprecierea distanței, vitezei și timpului de către om este foarte relativă și deseori greșită, fiindcă și multe dintre aparatele de măsurat dau erori mari, dar și cel mai precis aparat oricum admite anumit procent de eroare, însuși inculpatul Cojocari Ion a spus că a văzut undeva departe, după aprecierea sa, două mașini, dar oricum a început manevra, deși, iarăși din declarațiile sale, vizibilitatea era redusă, era negură, ploua, era noapte și nu putea să precizeze viteza automobilelor care veneau la întâmpinare și nici distanța. Și aflându-se la volanul unui troleibuz cu masa de 11 tone și lungimea de 11 metri, acesta la efectuarea manevrei de întoarcere a fost convins că va reuși să o efectueze, dar, după cum a arătat realitatea, nu a reușit să o efectueze, impunând prin crearea obstacolului șoferul ambulanței să frâneze și, necătând la această să producă accident rutier;

- sunt notorii și concluziile expertului, care conform raportului de expertiză nr. 8550 din 11.11.2014, fiind luată ca bază declarațiile inculpatului că troleibuzul efectuează manevra de întoarcere în timp de 4-5 secunde, oricum este menționat faptul că șoferul ambulanței putea evita producerea accidentului rutier folosind frânarea;

- necătând la faptul că datele acestei expertize nu pot fi puse la baza sentinței, fiind bazate pe presupunerea și aprecierea subiectivă a inculpatului Cojocari Ion, oricum, chiar și în așa circumstanțe de către expert este menționat ca obstacol-troleibuzul. Prin urmare, șoferul troleibuzului nu urma să-l creeze, dar șoferul ambulanței, care, deși a frânat, oricum n-a putut evita producerea accidentului rutier, având traseul liber în fața sa nu putea să prevadă că în fața lui va apărea un asemenea obstacol, și la viteza de 50-60 km/oră, oricum trebuia să frâneze ca să evite producerea accidentului rutier, situație care oricum îl califică ca vinovat pe șoferul troleibuzului, care urma să cedeze trecerea;

- instanța de judecată nu a indicat motivul respingerii probelor acuzării, așa cum prevede art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, astfel sentința este nemotivată și ilegală, iar cumulul probelor acumulate demonstrează cu lux de amănunte vinovăția inculpatului. Toate probele indică direct că anume el a săvârșit infracțiunea și nu există nici un dubiu care ar putea fi interpretat în favoarea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2016, a fost admis apelul declarat, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Cojocari Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă, în mărime de 300 u.c.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel analizând argumentele apelului declarat în coraport cu circumstanțele cauzei stabilite și normele legale aplicabile în speță a conchis că, prima instanță prin sentința pronunțată, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept ale infracțiunii comise de către inculpat (în partea constatatoare a reținut circumstanțele prin care inculpatul a săvârșit infracțiunea), însă în mod eronat a hotărât achitarea inculpatului Cojocari Ion de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În acest sens, instanța de apel analizând totalitatea de probe acumulate la cauza penală și apreciindu-le, conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a constatat următoarele.

Inculpatul Cojocari Ion, la 20 februarie 2014, aproximativ la ora 20:15 min., în timp, ce conducea troleibuzul de model „3HY”, cu număr de bord 2061, ruta de deplasare 5 pe str. Calea Ieșilor 71/1, din direcția str. Bariera Sculeni spre șos. Balcani din mun. Chișinău, nu a manifestat prudență sporită la trafic, astfel, ignorând cerințele pct. 39.1), 4) și pct. 40.1) lit. b) al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede că înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi

executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic și în localități conducătorii de vehicule nu sînt scutiți de obligația de a lua toate măsurile de precauție pentru a evita accidentul în trafic rutier, precum, înaintea virării la stînga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și urmează să se deplaseze înainte sau la dreapta, precum și pietonilor, ca rezultat, a creat situație de accident rutier, unde, efectuând manevra de virare la stînga, n-a cedat trecerea autovehiculului specializat ambulanța de model „VW TRANSPORTER” cu număr de înmatriculare C FG 915, condus regulamentar de conducătorul auto Rusnac Victor, nascut la 15.03.1963 și ultima s-a tamponat în regiunea ușii din spate partea dreaptă a troleibuzului.

În rezultatul impactului, ambele unități de transport au fost defectate esențial, dar la pasagerii din ambulanță - Bulgac Paulina, născută la 12.07.1992, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 669/D din 27.03.2014, s-au constatat fractura osului radial în loc tipic cu deplasare în extensie, edem și tumefacție la nivelul mâinii drepte, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, ce condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie, iar la Burlacu Mihail, născut la 10.08.1978, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 665/D din 27 martie 2014, s-a constatat diagnosticul clinic „contuzia lombelor și bazinului, contuzia toracelui și bazinului”, care nu se supune aprecierii medico-legale, în conformitate cu prevederile Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale, din motivul nespecificării prin ce se exprimă aceste contuzii (echimoze, edem, excoriații).

Instanța de apel a calificat acțiunile inculpatului Cojocari Ion în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, adică încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.

Astfel, instanța de apel a reținut, că necătînd la faptul că inculpatul Cojocari Ion, nu a recunoscut vina în săvîrșirea infracțiunii lui imputate, declarațiile căruia au fost apreciate de instanța de apel ca fiind o metodă de apărare, or vina acestuia este demonstrată pe deplin prin cumulul probelor prezentate și cercetate în prima instanță și verificate în instanța de apel, cum ar fi:

- declarațiile părții vătămate Bulgac Paulina (f.d. 123 vol. I), declarațiile martorilor Rusnac Victor (f.d. 130-131 vol. I), Panea Tudor(f.d. 132 vol. I), Dvininov Petru (f.d. 156-157 vol. I).

Instanța de apel analizînd declarațiile martorilor și apreciindu-le, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe a statuat că

acestea sunt utile și concludente și demonstrează pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

La fel, instanța de apel a stabilit că vinovăția inculpatului Cojocari Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, este pe deplin dovedită și de următoarea sistemă de probe și documente, cum ar fi:

- procesul-verbal de cercetare la locul accidentului rutier, produs la 20.02.2014, pe str. Calea Ieșilor 71, dintre troleibuzul de model "ZIU" cu numărul de bord 2061, condus de Cojocari Ion și automobilul specializat ambulanța de model "VW Transporter" cu n/î C FG 915, condus de conducătorul auto Rusnac Victor (f.d. 4-5, vol. I);

- schema procesului-verbal al examinării locului accidentului rutier, produs la 20.02.2014, pe str. Calea Ieșilor 71, dintre troleibuzul de model "ZIU" cu numărul de bord 2061, condus de Cojocari Ion Aurel și automobilul specializat ambulanța de model "VW Transporter" cu n/î C FG 915, condus de conducătorul auto Rusnac Victor (f.d. 7, vol. I);

- tabelul fotografic asupra accidentului rutier, produs la 20.02.2014, pe str. Calea Ieșilor 71, dintre troleibuzul de model "ZIU" cu numărul de bord 2061, condus de conducătorul auto Cojocari Ion și automobilul specializat ambulanța de model „VW Transporter” cu nr. de înmatriculare C FG 915, condus de conducătorul auto Ruscac Victor (f.d. 8-11, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 665/D din 27.03.2014, în privința lui Burlacu Mihail (f.d. 28-29, vol. I)

- raportul de expertiză medico-legală nr. 669/D din 27.03.2014, în privința lui Bulgac Paulina (f.d. 36-37, vol. I);

- raportul de expertiza nr. 8550 din 11.11.2014 (f.d. 172-174, vol. I).

Reieșind din cele sus indicate, instanța de apel a atestat că argumentele din apel sunt întemeiate, iar partea acuzării a prezentat instanței probe pertinente, admisibile și concludente, care în volum deplin dovedesc vinovăția inculpatului Cojocari Ion de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel ținând cont de prevederile art.61, 75-77 Cod penal, a reținut că inculpatul vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut-o, anterior nu a fost condamnat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, nu a restituit prejudiciul cauzat părții vătămate.

Totodată, instanța de apel conducându-se de prevederile art.76, 77 Cod penal, a menționat că circumstanțe agravante sau atenuante în privința inculpatului nu au fost stabilite.

Astfel, instanța de apel a conchis că corectarea și reeducarea inculpatului Cojocari Ion poate avea loc prin stabilirea în privința acestuia a unei pedepse sub formă de amendă prevăzută de sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de inculpatul Cojocari Ion cu avocatul său Popa Marin, care indicînd temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței, invocînd:

- art. 427 alin. (1) pct. (6) Cod de procedură penală, prevede ca temeiuri de recurs cazurile cînd „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*”;

- art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, ce prevede ca temei de recurs, cazul cînd „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii*”;

- instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că inculpatul Cojocari Ion este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal;

- instanța de apel a examinat unilateral cerințele apelantului și în decizia sa a scanat conținutul textului cererii de apel, care contravine circumstanțelor de fapt avute loc, lăsînd fără apreciere și interpretând diametral opus toate probele administrate și cercetate în cadrul cercetării judecătorești;

- potrivit deciziei, rezultă că Cojocari Ion a încălcat RCR, fapt ce nu corespunde realității, deoarece potrivit raportului de expertiză autotehnică nr. 8550 din 11.11. 2014, s-a constatat că la viteza de 50-60 km/oră, autovehiculul de model VW Transporter cu n/î C FG 915, în condițiile comiterii accidentului rutier, distanța necesară de oprire în siguranță este de 37-49 metri, depărtarea acestui automobil de locul tamponării în momentul apariției obstacolului în cumul de vizibilitate a conducătorului, a fost de 71-89 metri și conform datelor stabilite, pentru condițiile întrebării, conducătorul acestui automobil dispunea de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea obstacolului (troleibuzul de model ZIU) aplicînd frînarea;

- instanța de apel își motivează decizia, punînd la bază declarațiile martorilor acuzării, care raportîndu-le în coroborare cu video înregistrările de la bordul ambulanței s-au dovedit a fi eronate;

- declarațiile martorilor Bulgac Paulina, Rusnac Victor, Panea Tudor, Dvininov Petru nu corespund adevărului și nu demonstrează în ce circumstanțe s-a produs accidentul rutier și le apreciază critic;

- singurul martor neutru este Barabaș Nicolae, care la data incidentului s-a aflat în preajma locului producerii acestuia, a declarat că în ziua incidentului cînd, troleibuzul a început manevra de cotire la stînga, din direcția s. Trușeni nu se vedea să se deplaseze nici un automobil. După ce troleibuzul a început manevra de întoarcere, peste 4-5-6 secunde s-a auzit o bubuitură și a văzut că troleibuzul s-a mișcat din loc. Cînd s-a apropiat, a văzut cum ambulanța s-a tamponat în partea din spate al troleibuzului. Afară era noapte. Dînsul nu a văzut gerofarul luminiscent al

ambulanței să fie aprins, decât doar după tamponare. La fel, nici girofarul sonor nu era inclus în funcțiune. În momentul producerii accidentului rutier, dînsul nu a auzit nici un sunet de frînă al ambulanței;

- argumentele acuzării se combat prin declarațiile lui Cojocari Ion, care a relatat că înainte de a începe manevra de cotire la stînga, s-a asigurat de apropierea unităților de transport care se deplasau din sens opus;

- organul de urmărire penală nu a infirmat declarațiile lui Cojocari Ion, dar a efectuat urmărirea penală superficial și tendențios, fără a administra suficiente probe în învinuirea lui, încălcîndu-i dreptul la un proces echitabil, refuzînd în cadrul urmăririi penale să numească expertiza autotehnică pentru a stabili vinovăția sau nevinovăția inculpatului, după cum se cere în art. 19 alin. (3) și 254 Cod de procedură penală;

- solicitarea adresată organului de urmărire penală și procurorului de a fi înlăturate lacunele comise și anume să fie efectuată expertiza autotehnică, a fost lăsată fără soluționare, iar la finele urmăririi penale, a fost respinsă această cerere, prin ce i s-a încălcat dreptul de apărare și la un proces echitabil a inculpatului;

- analizînd materialele cauzei accidentului rutier, a tuturor probelor cercetate și acumulate în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că șoferul Cojocari Ion, nu a încălcat prevederile regulamentului circulației rutiere, iar impactul dintre autovehicule s-a produs datorită nerespectării Regulamentului Circulației Rutiere de către conducătorul Rusnac Victor, fapt confirmat prin raportul de expertiză autotehnic nr.8550 din 11.11.2014, schema accidentului rutier, procesul verbal de examinare și verificare a stării tehnice a unității de transport, video înregistrările, precum și declarațiile lui Cojocari Ion, a martorului ocular Barabaș Nicolae, din care considerent în acțiunile șoferului Cojocari Ion fapta nu întrunește elementele infracțiunii;

- instanța de apel nu s-a expus pe aceste argumente, dar a folosit aceleași argumente prezentate de acuzator drept motivare a deciziei, ca rezultat la condamnat pe Cojocari Ion în lipsa oricăror probe ce ar demonstra vinovăția lui;

- instanța de apel greșit a apreciat raportul de expertiză autotehnică, prin ce a creat un precedent prin care rapoartele de expertiză efectuate la solictările părții acuzării le apreciază just, iar în speța dată raportul de expertiză autotehnică efectuat cu respectarea cerințelor legale, a fost apreciat că nu ar elucida toate circumstanțele producerii accidentului rutier, fapt ce demonstrează că nu a fost imparțială la adoptarea deciziei.

7. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, din considerentul că recurentul își motivează această contestație prin dezacordul cu modalitatea de

apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probatoriu nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. În atare situație acest recurs nu conține argumentele ilegalității deciziilor instanței de apel și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în această cauză penală - cerințe obligatorii și expres stipulate în dispoziția art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu nemotivarea recursului în sensul art.427 alin. (1) Cod de procedură penală. La fel, instanța de apel în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu-din punct de vedere al coroborării lor.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, ținînd seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că recurentul invocă ca temeiuri de recurs dispozițiile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, ce prevăd cazurile cînd *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii”*, fără a indica, însă concret, nici unul din aspectele descrise supra, ce ar fi incidente în speța dată.

Totodată, Colegiul penal reține că în textul recursului predomină criticile prin care recurentul își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor în instanța de apel și anume că *„potrivit deciziei, rezultă că Cojocari Ion a încălcat RCR, fapt ce nu corespunde realității, deoarece potrivit raportului de expertiză autotehnică nr. 8550*

din 11.11. 2014, [...] ; declarațiile martorilor Bulgac Paulina, Rusnac Victor, Panea Tudor, Dvininov Petru nu corespund adevărului și nu demonstrează în ce circumstanțe s-a produs accidentul rutier și le apreciază critic; singurul martor neutru este Barabaș Nicolae, care la data incidentului sa aflat în preajma locului producerii accidentului rutier, a declarat că [...] ; instanța de apel greșit a apreciat raportul de expertiză autotehnică, prin ce a creat un precedent prin care rapoartele de expertiză efectuate la solicitările părții acuzării le apreciază just, iar în speța dată raportul de expertiză autotehnică efectuat cu respectarea cerințelor legale, a fost apreciat că nu ar elucida toate circumstanțele producerii accidentului rutier, fapt ce demonstrează că nu a fost imparțială la adoptarea deciziei”.

În această ordine de idei, se indică că asemenea alegații nu pot fi acceptate ca temei de recurs, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Prin urmare, instanța de recurs ordinar nu consideră necesar de a da o nouă apreciere probelor administrate la speța dată, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei.

Totodată, se notează că imparțialitatea instanței de apel, în procesul examinării cauzei nu este pusă la dubiu de instanța de recurs, or libera apreciere a probelor în conformitate cu propria convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor, cu respectarea prevederilor art. 100, 101 Cod de procedură, nu poate afecta sub nici o formă imparțialitatea instanței care a examinat cauza, la fel în cursul examinării cauzei, de către partea apărării careva cereri de recuzare nu au fost înaintate, ce exclude orice dubiu cu privire la imparțialitatea instanței de apel.

Cu referire la temeiul invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în care se specifică că „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*” Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei în ordine de apel a respectat prevederile art. 414, 415 alin. (2¹) 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și corect a casat total sentința de achitare și prin hotărârea adoptată just l-a recunoscut vinovat pe Cojocari Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal. Totodată, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul deciziei, care este expus clar, nefiind admisă

nici o eroare gravă de fapt, care ar fi afectat soluția instanței de apel, aceasta fiind legală și întemeiată.

La fel, ce ține de motivele indicate de recurent, precum că „*instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că inculpatul Cojocari Ion este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal; instanța de apel a examinat unilateral cerințele apelantului și în decizia sa a scanat conținutul textului cererii de apel, care contravine circumstanțelor de fapt avute loc, lăsând fără apreciere și interpretând diametral opus toate probele administrate și cercetate în cadrul cercetării judecătorești; instanța de apel își motivează decizia, punând la bază declarațiile martorilor acuzării, care raportându-le în coroborare cu video înregistrările de la bordul ambulanței s-au dovedit a fi eronate; instanța de apel nu s-a expus pe aceste argumente, dar a folosit aceleași argumente prezentate de acuzator, drept motivare a deciziei, ca rezultat la condamnat pe Cojocari Ion în lipsa oricăror probe ce ar demonstra vinovăția lui*”, Colegiul penal atestă că sunt neîntemeiate și nu pot fi acceptate, or instanța de apel și-a bazat soluția de condamnare a inculpatului Cojocari Ion pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, pe probe ce au dovedit incontestabil vinovăția acestuia, verificate în instanța de apel (f.d.41-42, vol. II), descrise în decizia instanței de apel (f.d. 56-60, vol. II), totodată, fiind audiat în ședința instanței de apel inculpatul și sub jurământ martorii acuzării (f.d. 32- 36, vol. I), probe ce au fost apreciate de instanța de apel just prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, iar instanța de recurs nu identifică careva teme de a pune la îndoială veridicitatea acestor constatări.

Cît privește considerentele recurentului, precum că „*organul de urmărire penală nu a infirmat declarațiile lui Cojocari Ion, dar a efectuat urmărirea penală superficial și tendențios, fără a administra suficiente probe în învinuirea lui, încălcându-i dreptul la un proces echitabil, refuzînd în cadrul urmăririi penale să numească expertiza autotehnică pentru a stabili vinovăția sau nevinovăția inculpatului, după cum se cere în art. 19 alin. (3) și 254 Cod de procedură penală; solicitarea adresată organului de urmărire penală și procurorului de a fi înlăturate lacunele comise și anume să fie efectuată expertiza autotehnică, a fost lăsată fără soluționare, iar la finele urmăririi penale, a fost respinsă această cerere, prin ce i s-a încălcat dreptul de apărare și la un proces echitabil a inculpatului*”, Colegiul penal notează că acestea sunt irelevante, or din materialele cauzei rezultă că la solicitarea părților, în prima instanță a fost dispusă prin încheierea din 13 octombrie 2014 (f.d. 164-166, vol. I), efectuarea expertizei auto-tehnice, rezultatele acestei expertize fiind consemnate în raportul de expertiză nr. 8550 din 11 noiembrie 2014 (f.d. 172-175, vol. I), acest raport fiind ulterior verificat în ședința instanța de apel,

prin citire, fapt consemnat în procesul verbal al ședinței de judecată din instanța de apel (f.d. 42, vol. II), din ce rezultă că în cadrul procesului penal, inculpatului nu i-a fost sub nici o formă încălcat dreptul la apărare și la un proces echitabil, or omisiunea organului de urmărire penală, întru respectarea principiului contradictorialității prevăzut de art. 24 Cod de procedură penală, a fost corectată de instanța de judecată.

Cu referire la temeiul invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, ce prescrie că „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii*”, precum și criticile recurentului care cad sub incidența acestei teme, „*analizând materialele cauzei accidentului rutier, a tuturor probelor cercetate și acumulate în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că șoferul Cojocari Ion, nu a încălcat prevederile regulamentului circulației rutiere, iar impactul dintre autovehicule s-a produs datorită nerespectării Regulamentului Circulației Rutiere de către conducătorul Rusnac Victor, fapt confirmat prin raportul de expertiză autotehnic nr.8550 din 11.11.2014, schema accidentului rutier, procesul verbal de examinare și verificare a stării tehnice a unității de transport, video înregistrările, precum și declarațiile lui Cojocari Ion, a martorului ocular Barabaș Nicolae, din care considerent în acțiunile șoferului Cojocari Ion fapta nu întrunește elementele infracțiunii; argumentele acuzării se combat prin declarațiile lui Cojocari Ion, care a relatat că înainte de a începe manevra de cotire la stânga s-a asigurat de apropierea unităților de transport care se deplasau din sens opus;*”, Colegiul penal reține că nu pot fi admise, deoarece acestea reprezintă o interpretare aleatorie a materialului factologic de către recurent, ce nu a indicat care anume element al infracțiunii prevăzute de art. 264 Cod penal, nu este prezent în acțiunile inculpatului, or după cum rezultă din materialele cauzei, instanța de apel în decizie (f.d. 66, vol. II), corect a constatat că în acțiunile inculpatului Cojocari Ion sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

Astfel, se subliniază de instanța de recurs că inculpatul Cojocari Ion fiind conducător al mijlocului de transport – troleibuz (subiect al infracțiunii), a manifestat imprudență (latura subiectivă) nu a respectat pe deplin prevederile Regulamentului circulației rutiere și înaintea virării la stânga nu s-a asigurat suficient, nu a apreciat corect viteza mașinilor ce se deplasau pe contrasens în fața sa, (latura obiectivă-manifestată prin inacțiune) prin ce a creat obstacol pe drum, generând producerea accidentului rutier, în rezultatul căruia, părții vătămate Bulgac Paulina i-au fost cauzate vătămări corporale medii (urmarea prejudiciabilă).

Totodată, deși în speță partea apărării a încercat să demonstreze că de fapt șoferul ambulanței a putut evita tamponarea aplicând frânarea, fapt ce ar exclude vinovăția inculpatului, reieșind din circumstanțele cauzei Colegiul penal atestă, că anume încălcarea RCR, comisă de șoferul troleibuzului-inculpatul Cojocari Ion, prin

neasigurarea suficientă că manevra de virare la stînga va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole celorlalți participanți, prin necedarea trecerii automobilului ambulantei ce se deplasa în întîmpinare pe contrasens, a creat obstacolul ce a generat situația de accident rutier, iar șoferul ambulantei a fost nevoit să aplice frînarea, dar nu a reușit să evite producerea accidentului rutier, iar imposibilitatea ultimului de a evita producerea accidentului rutier nu exclude existența încălcărilor Regulamentului Circulației Rutiere comise de inculpat, în lipsa cărora nu ar fi fost creat pericolul de accident rutier.

9. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

10. Conducîndu-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Cojocari Ion cu avocatul său Popa Marin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Cojocari Ion Aurel**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **10 noiembrie 2016**.

Președinte

Judecători

Ursache Petru

Timofti Vladimir

Toma Nadejda